

РЕШЕНИЕ

№ 8137

гр. София, 19.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Мария Попова**

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **7795** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на О. С. Т., адрес: [населено място], [улица], № 43, вх. А, ет. 1, ап. 1, срещу Решение от 20.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 4-ти състав, по НАХД № 21028/2011г. С решението се потвърждава наказателно постановление /НП/ № 94273 от 20.09.2011 г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на О. С. Т. са наложени следните административни наказания „глоба” в размер на 100 /сто/ лева и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство /МПС/” за срок от един месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 103 от ЗДвП.

Касаторът оспорва в цялост постановеното от Софийски районен съд решение поради наличието на касационните основания по чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. В касационната жалба са развити съображения за наличието на противоречия в показанията на свидетеля И. И. от съдебно заседание на 24.04.2012г. относно лицето, което е подало стоп – палка; обстановката, в която е извършено нарушението, както и дали деецът е възприел подадения сигнал чрез стоп - палка. Твърди се, че по направеното искане за разпит на свидетел – очевидец няма произнасяне от съда, поради което са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Фактът, че не са обсъдени всички доказателства по делото, е предпоставка съдебното решение да бъде постановено при липса на мотиви. Липсвали мотиви относно законосъобразното и справедливо налагане на административните наказания „глоба” и „лишаване от право да управлява МПС”. Касаторът претендира отмяна на решението, респ. отмяна на наказателно постановление; евентуално – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС или намаляване размера на наложените наказания.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба - отдел „Пътна полиция” при СДВР, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 94273 от 20.09.2011 г., което подлежи на съдебен контрол. Съдът констатира, че не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН видно от датата на съставяне на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 94273/29.08.2011г. и датата на издаване на атакуваното НП – 20.09.2011г., както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване, която към момента на извършване на деянието е четири години и половина на основание чл. 81, ал. 3 във връзка чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс.

По делото са събрани следните доказателства: писмо рег. № ПО-49/19.03.2012г.; писмо № Я 14496/02.04.2012г.; Заповед № Я 1458/19.01.2011г. на Директора на СДВР, АУАН № 94273/29.08.2011г.; докладна записка от 08.09.2011г.; възражение от 30.08.2011г.; заповед № Из-1687/02.07.2010г. на Министъра на вътрешните работи; свидетелски показания на И. И. И. – актосъставител, на длъжност „старши полицай” при СДВР. Неправилно съдът е кредитирал като логични и непротиворечиви показанията на актосъставителя. На първо място, не е ясно с кого старши полицай И. е бил на работа по време на извършване на нарушението, тъй като посочва имената на двама свои колеги К. И. и И. М.. На второ място, съществува противоречие в коя част от денонощието е осъществено деянието, както и дали мястото е било осветено, възможно единствено през нощта. Посочено е, че на пътното платно не е имало други автомобили, което твърдение впоследствие е дискредитирано със следното изречение: „на мястото, където се опитахме да спрем автомобила, не мога да кажа колко автомобила са били на пътното платно”. Не е без значение има или няма други моторни превозни средства към момента на извършване на деянието, което би обезпечило възможността, респ. невъзможността да се види стоп – палката на служителите на СДВР. Несъответствие в показанията се открива и при анализиране поведението на Т., тъй като се посочва „видях го накъде гледа”, а след това „не мога

да кажа дали е видял сигнала”. Налице е противоречие при изследване на обстоятелството – опитал ли се е водачът да избяга от местоизвършването на деянието, „не съм останал с впечатление водачът да се е опитвал да бяга”. На следващо място, св. И. посочва, че не той, а колегата му е подал сигнал за спиране на автомобила, което изисква същият да бъде разпитан като свидетел при извършването на деянието и съставянето на акта. В жалбата си срещу НП административнонаказаното лице отправя искане да бъде призован свидетел очевидец, по което Районният съд не се е произнесъл. СРС не е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото, поради което описаната в акта и НП фактическа обстановка не съответства на събраните по делото доказателства.

При ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето О. С. Т. следва безпротиворечиво да се опише нарушението - дата и място на извършване, обстоятелства, при които е извършено, както и да се посочат доказателствата, които го потвърждават. В този смисъл осъществилите са факти ще бъдат подведени правилно под законните разпоредби, които са били нарушени виновно, както и ще бъдат определени законосъобразно видът и размерът на наказанието. Неоснователно СРС е потвърдил атакуваното НП, издадено от началника на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на О. С. Т. са наложени следните административни наказания „глоба” в размер на 100 /сто/ лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от един месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 103 от ЗДвП, макар и при неизяснена фактическа обстановка.

При прилагане на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН основанията за оспорване на атакуваното решение са посочени изрично в чл. 348, ал. 1, т. 1 – т. 3 от НПК, а именно когато е нарушен законът; когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; когато наложеното наказание е явно несправедливо. В тези случай редът за разглеждане на касационното производство е уреден от законодателя в глава Д. на АПК по силата на препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. На основание чл. 220 от АПК, доколкото касационната инстанция не събира и не преценява доказателства и не установява нови фактически положения, а проверява само законосъобразността на изводите в постановеното съдебно решение, то същата приема за необходимо връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на Районния съд. За безпротиворечивото изясняване на фактическата обстановка съставът на съда, на който ще бъде разпределено делото за ново разглеждане, следва да изслуша отново св. И.; да призове на разпит лицата К. И. и И. И. М., както и свидетеля очевидец, за който касаторът е отправил искане изначално в жалбата си срещу НП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 и чл. 222, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град, XIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 20.03.2013г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 4-и състав, по НАХД № 21028/2011г.

ВРЪЩА делото за новото му разглеждане от друг състав на Районния съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.